

РЕШЕНИЕ

№ 2749

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2074** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на Ц. С. А. срещу решение 20006344 от 21.01.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 16371/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-и състав, с което изцяло е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332-014789 от 27.07.2018 г. издадено от Началник група, отдел "Пътна полиция" - СДВР, с което за нарушение на чл. 25, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложена глоба в размер на 200 (двеста) лева на основание чл. 179, ал. 2, във вр. с чл. 179, л.1, т. 5 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност и незаконосъобразност на решението. Конкретно се сочи, че първоинстанционният съд е възприел обстановка, която не се подкрепя от доказателствата по делото, СРС следвало да кредитира свидетелските показания на разпитаната в с. з. Н. В.. Моли се да се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление.

Ответната страна, началникът на Отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба. Моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, след запознаване с доказателствата по делото, наведените касационни основания и изтъкнатите доводи, при спазване разпоредбата на чл. 218, ал. 1 и 2 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210 от АПК, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да я преповтаря. АУАН и НП са издадени от компетентни органи съгл. чл. 189 от ЗДвП и с оглед представената заповед за определяне на длъжностни лица от МВР, които да съставят АУАН и НП. При издаването им не са допуснати нарушения на административно-производствените правила.

Установената с акта и НП фактическа обстановка се потвърждава от показанията свидетеля Н. Ц., В. И. и Д. З., както и от приобщените по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства. Свидетелските показания са логични, последователни и непротиворечиви, поради което съдът правилно ги е кредитирал.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя правилно е ангажирана за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, като на основание чл. 179, ал. 2 вр., ал. 1, т. 5 от същия закон му е наложено административно наказание. Предвиденото в закона наказание е 200 лева, поради което не са налице предпоставките за ревизирането му.

Твърденията, че реалната фактическата обстановка не кореспондира с описаната в НП, не се подкрепят от доказателствата по делото, в това число със свидетелските показания на гореспоменатите свидетели, които кореспондират помежду си, но и с всички останали писмени доказателства по делото. Същите установяват всички елементи от състава на административното нарушение като безспорно доказват, че именно нарушителят А. е извършил на посочената дата и място административното нарушение, реализирайки ПТП с дясностоящия автомобил „О. Т.“, рег. [рег.номер на МПС], поради извършеното отклонение в дясно. Същата фактическа обстановка е отразена и в скицата към ПТП, съставена от надлежния орган и подписана от участниците в ПТП. Скицата съставлява официален документ, поради което съдът я кредитира, като тя потвърждава и местоположението на автомобила на касатора - в лентата, означена за завой наляво, от която той няма право да продължи направо. Протоколът за ПТП също потвърждава горната фактическа обстановка и е подписан с възражения от страна на касатора, по отношение на местоположението и начина/посоката на движение на двете МПС. АУАН, който има обвързваща доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, макар да е подписан с възражения, също подкрепя гореизложеното. На следващо място установено е, че лявото странично огледало на л. а. на другия участник в ПТП в резултат на удара е обърнато напред. В тази връзка правилна е констатацията, че механизмът на удара между двата автомобила сочи, че вината е на касатора. Недоказани и голословни остават твърдението му, че не той, а другият участник, поради предприета маневра наляво, е предизвикал ПТП. Освен това, ако действително твърденията на касатора отговаряха на обективната истина, огледалото на другия автомобил би следвало да бъде обърнато

назад, а не както е в случая – напред.

Настоящия касационен състав споделя мотивите на СРС, относно показанията на свидетеля А.. В касационната жалба се изтъква, че контактът със свидетелката е осъществен на по - късен етап и това е причината, поради която същата не е била посочена като лице, което непосредствено е възприело момента на реализиране на конкретното ПТП. От показанията на последната става ясно обаче, че същата е оставила телефонния си номер на А. в случай, че му потрябва съдействието ѝ, тъй като била очевидец. Прави впечатление и твърдението, че същата вечер той се е обадил и от него разбрала за пристигналите на мястото на произшествието полицаи. По този начин се затвърждава не само противоречието на показанията на свидетеля А. с приобщения доказателствен материал, но и с основните защитни твърдения на касатора. При това положение възраженията в касационната жалба, че водачът на другия автомобил е виновен за ПТП, не се подкрепят от доказателствата по делото. След извършената касационна проверка на оспореното решение, касационната инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци. В рамките на дължимата по чл. 218, ал. 2 АПК служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и правилно. Не се установиха касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 - 2 НПК за отмяна на съдебното решение, поради което следва да бъде оставено в сила. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20006344 от 21.01.2022 г., постановено по НАХД № 16371/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-и състав. РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: